

JC/GL/2014/01

22. december 2014

Skupne smernice

o zbliževanju nadzorniških praks v zvezi s skladnostjodogovorov o
koordinaciji nadzora finančnih konglomeratov

Kazalo

Skupne smernice o zblíževanju nadzorniških praks v zvezi s skladnostjo dogovorov o koordinaciji nadzora finančnih konglomeratov	3
Vloga teh smernic	3
Zahteve v zvezi s poročanjem	3
Naslov I – Predmet urejanja in področje uporabe	4
Naslov II – Postopek vzporejanja, struktura sodelovanja in dogovori o koordinaciji	4
Postopek vzporejanja	5
Struktura sodelovanja	6
Pisni dogovori o koordinaciji med koordinatorjem in pristojnimi organi	7
Dogovori o koordinaciji z nadzornimi organi tretjih držav	7
Naslov III – Usklajevanje izmenjave informacij v okviru rednega poslovanja in v izrednih razmerah	7
Obseg in pogostost	7
Zbiranje informacij	8
Komunikacijski kanali	8
Komunikacija s finančnim konglomeratom	8
Komunikacija v izrednih razmerah	8
Naslov IV – Nadzorniška ocena finančnih konglomeratov	9
Ocena finančnega položaja finančnega konglomerata	9
Ocena politik kapitalske ustreznosti	9
Ocena koncentracije tveganj	10
Ocena poslov v skupini	10
Ocena sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja s tveganji	11
Naslov V – Nadzorniško načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v okviru rednega poslovanja in v izrednih razmerah	11
Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti	11
Usklajen akcijski načrt	12
Delitev in prenos nalog	12
Načrtovanje za primer izrednih razmer	12
Naslov VI – Postopki odločanja med pristojnimi organi	13
Postopki, ki se uporabljajo pri posvetovalnih procesih	13
Postopki, ki se uporabljajo pri procesih dogovarjanja	13
Postopki, ki se uporabljajo pri vsakoletni oceni opustitev	14
Postopki, ki se uporabljajo pri usklajevanju izvršilnih ukrepov	14
Naslov VII – Končne določbe in izvajanje	15

Skupne smernice o zbliževanju nadzorniških praks v zvezi s skladnostjodogovorov o koordinaciji nadzora finančnih konglomeratov

Vlogateh smernic

Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 in členom 56(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES; Uredbo (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in Uredbo (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (v nadaljnjem besedilu: uredbe o evropskih nadzornih organih). V skladu s členom 16(3) uredb o evropskih nadzornih organih si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje teh smernic.

V smernicah je predstavljeno stališče evropskih nadzornih organov glede ustreznih nadzorniških praks v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) oziroma kako bi bilo treba uporabljati zakonodajo Unije na določenih področjih. Pristojni organi, za katere smernice veljajo, naj jih upoštevajo tako, da jih ustrezno vključijo v svoje nadzorniške prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi takrat, ko so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve v zvezi s poročanjem

Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) uredb o evropskih nadzornih organih **do 23. Februarja 2015** ustrezen evropski nadzorni organ uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo ustrezen evropski nadzorni organ štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na elektronske naslove compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu in compliance.ficod@esma.europa.eu s sklicem „JC/GL/2014/01“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblašene za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov.

European Securities and
Markets Authority

JOINT COMMITTEE OF THE EUROPEAN
SUPERVISORY AUTHORITIES

Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletnih straneh evropskih nadzornih organov.

Naslov I – Predmet urejanja in področje uporabe

1. Te smernice izpolnjujejo zahtevo iz člena 11(1) Direktive 2002/87/ES¹ (FICOD), da morajo evropski nadzorni organi prek Skupnega odbora oblikovati smernice, katerih cilj je zблиževanje nadzorniških praks v zvezi s skladnostjo dogovorov o koordinaciji nadzora v skladu s členom 116 Direktive 2013/36/EU² in členom 248(4) Direktive 2009/138/ES³.
2. Cilj smernic je pojasniti in okrepiti sodelovanje med pristojnimi organi na čezmejni in medsektorski ravni ter dopolniti delovanje sektorskih kolegijev (če obstajajo), kadar je čezmejna skupina opredeljena kot finančni konglomerat v skladu z Direktivo 2002/87/ES. Cilj teh smernic je tudi okrepiti enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu z zagotavljanjem dosledne koordinacije nadzora.
3. Člen 11(1) Direktive 2002/87/ES opredeljuje naloge pristojnega organa, odgovornega za izvajanje dopolnilnega nadzora (koordinator), pri čemer določa, da morajo imeti navedeni organ ter drugi ustrezni pristojni nadzorni organi in po potrebi tudi drugi zadevni pristojni organi sklenjene dogovore o koordinaciji.
4. Smernice so namenjene pristojnim organom, kot so opredeljeni v členu 2(16) Direktive 2002/87/ES, in ECB v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013.
5. Če ni določeno drugače, se sklicevanja v teh smernicah nanašajo na ustrezno določbo Direktive 2002/87/ES.

Naslov II – Postopek vzporejanja, struktura sodelovanja in dogovori o koordinaciji

6. Vzporanje je postopek zbiranja in analiziranja informacij, potrebnih za identifikacijo subjektov, ki sestavljajo finančni konglomerat v skladu s členom 3 Direktive 2002/87/ES in so predmet dopolnilnega nadzora, ki ga morajo izvajati pristojni organi v okviru dogovorov o koordinaciji nadzora v skladu s členom 11(1) Direktive 2002/87/ES.

¹ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

² Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

³ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

Postopek vzporejanja

7. Koordinator mora izvesti postopek vzporejanja v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi, ki so izdali dovoljenje za opravljanje poslov nadzorovanims subjektom, ki so del finančnega konglomerata. Navedeni pristojni organi morajo rezultat postopka vzporejanja uporabiti pri določanju ustreznega obsega dopolnilnega nadzora na podlagi organizacije, obsegain zapletenosti finančnega konglomerata.
8. Postopek vzporejanja je treba izvesti ob ustreznem upoštevanju postopka identifikacije iz člena 4 Direktive 2002/87/ES. Prav tako je treba rezultat postopka vzporejanja uporabiti pri letnih posodobitvah postopka identifikacije finančnega konglomerata.
9. Postopek vzporejanja mora vključevati zbiranje in analiziranje informacij, potrebnih za identifikacijo pristojnih organov, ki morajo imeti v skladu s členom 11(1) Direktive 2002/87/ES sklenjene dogovore o koordinaciji.
10. Koordinator mora zagotoviti izvedbo postopka vzporejanja na podlagi naslednjih pogojev:
 - a) finančni konglomerat je že identificiran v skladu s členom 4 Direktive 2002/87/ES in s sodelovanjem pristojnih organov;
 - b) sektorski kolegij je vzpostavljen v skladu s členom 116 Direktive 2013/36/EU ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES; koordinator je bil imenovan v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES.
11. Postopek vzporejanja mora:
 - a) upoštevati rezultat postopkov vzporejanja, ki se izvajajo na sektorski ravni;
 - b) biti osredotočen na medsektorske povezave, kot so tesne povezave in udeležbe, med nadzorovanimi subjektiv finančnem konglomeratu, mešanim finančnim holdingom ali drugimi subjekti v finančnem konglomeratu, ki so relevantniza nadzor.
12. Za pripravo osnutka vzporejanja in njegove predložitve pristojnim nadzornim organom, da ti zagotovijo svoj prispevek, mora koordinator vzpostaviti dialog z nadzorovanims subjektomv njegovi nadzorni pristojnosti, ki je na vrhu finančnega konglomerata; če na vrhu finančnega konglomerata ni nadzorovanega subjekta, mora koordinator vzpostaviti dialog ne samo s subjektom na vrhu konglomerata, ampak tudi z nadzorovanim subjektom, ki je v njegovi nadzorni pristojnosti v skladu s členom 10(2)(b) Direktive 2002/87/ES.

13. Vzporejanje je treba redno posodablјati, in sicer vsaj enkrat letno, pri čemer je treba upoštevati spremembe v strukturi finančnega konglomerata. Z morebitnimi posodobitvami prvotnega vzporejanja je treba seznaniti vse pristojne nadzorne organe.
14. Pri vzporejanju je treba upoštevati vse subjekte, relevantne za nadzor znotraj skupine, pri tem pa mora biti navedeno, v katerega od naslednjih finančnih sektorjev spada posamezni nadzorovani subjekt:
 - a) zavarovalnice in pozavarovalnice ali
 - b) kreditne institucije in investicijske družbe.
15. Pri subjektih, relevantnih za nadzor iz odstavka 14, je treba pri vzporejanju opredeliti:
 - a) vse podrejene družbe v EGP;
 - b) podružnice v EGP, ki so pomembne za lokalni trg ali za sektorsko skupino, glede na opredelitev takšnih podružnic v zadevnih sektorskih direktivah;
 - c) podrejene družbe in podružnice zunaj EGP, relevantne za sektorsko skupino; in
 - d) seznam relevantnih udeležeb znotraj skupine v smislu člena 2(11) in (12) Direktive 2002/87/ES.
16. Koordinator mora pripraviti vzporejanje z uporabo predloge iz Priloge 1.

Struktura sodelovanja

17. Koordinator mora na podlagi rezultatov vzporejanja odločiti, ali je treba za izpolnitev njegovih nalog in doseganje potrebne stopnje sodelovanja med pristojnimi organi dodati posebno točko na dnevni red sektorskega kolegija, ustanovljenega v skladu s členom 116 Direktive 2013/36/EU ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES, oziroma vzpostaviti druge postopke sodelovanja, kot so ločeni sestanki, namenjeni dopolnilnemu nadzoru finančnih konglomeratov, ali druge oblike redne komunikacije med pristojnimi nadzornimi organi. Koordinator mora povabiti evropske nadzorne organe na relevantne sestanke in jih vključiti v druge oblike redne komunikacije med pristojnimi nadzornimi organi.
18. Število udeležencev na sestankih ali v dejavnostih, ki so povezane z dopolnilnim nadzorom, mora biti ustrezno, da bi se dosegli zastavljeni cilji. Koordinator mora zagotoviti, da so drugi pristojni organi v celoti in pravočasno obveščeni o dejavnostih in ugotovitvah sektorskega kolegija.

Pisni dogovori o koordinacijmed koordinatorjem in pristojnimi organi

19. Pisni dogovori o koordinaciji, sklenjeni za sektorski nadzor, morajo vsebovati vsedodatke, ki so potrebni, da se omogoči učinkovit dopolnilni nadzor finančnega konglomerata.
20. Ti dodatki morajo biti prilagojeni naravi, velikosti in zapletenosti finančnega konglomerata. Dodatki k pisnim dogovorom morajo vsebovati vsaj postopke, ki jih je treba upoštevati v izrednih razmerah, ko je treba zagotoviti pogostejše stike in hitrejši odziv.
21. Druga možnost je, da se koordinator in pristojni organi dogovorijo o vzpostavitvinovih pisnih dogovorov o koordinacijina ravni finančnega konglomerata, pri čemer morajo ti dogovori vključevati obseg in pogostost izmenjave informacij ter se sklicevati na odstavek 24 in 25 v zvezi skoordinacijoin izmenjavo informacij v okviru rednega poslovanja in v izrednih razmerah ter odstavke 33 v zvezi z oceno finančnega položaja konglomerata.

Dogovori o koordinacijiz nadzornimi organi tretjih držav

22. Če ima finančni konglomerat pomembne subjekte v tretjih državah, mora koordinator pristojne organe tretjih držav vključiti v dogovore o koordinacijiza finančni konglomerat v skladu s členom 19 Direktive 2002/87/ES in sektorskimi pravili o enakovrednem nadzorniškem pristopu ter primerljivimi dogovori o zaupnosti.

Naslov III – Usklajevanje izmenjave informacij v okviru rednega poslovanja in v izrednih razmerah

Obseg in pogostost

23. Obseg izmenjave informacij med pristojnimi organi mora vključevati vse pomembne ali bistvene informacije, potrebne za izvajanje nalog iz člena 11 Direktive 2002/87/ES. Po potrebi je treba vključiti informacije, ki so pomembne za stresno testiranje finančnih konglomeratov, kot je določeno v členu 9(b) Direktive 2002/87/ES.
24. Pri izmenjavi informacij med koordinatorjem in pristojnimi organi je treba upoštevati potrebe vključenih nadzornikov. Koordinator mora priusklajevanju pretoka informacij upoštevati naravo nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu, njihov pomen v konglomeratu in pomen njihovih lokalnih trgov.

25. Pristojni organi se morajo dogovoriti o pogostosti, obliki ter predlogah za redno izmenjavo informacij. Koordinator in pristojni organi se morajo dogovoriti o predlogih, zlasti kar zadeva zbiranje informacij o koncentraciji tveganja in poslih v skupini.
26. Če pristojni organ prejme zahtevo za določene informacije od drugega pristojnega organa, mora te informacije zagotoviti brez nepotrebnega odlašanja. Vse druge bistvene informacije, ki lahko vplivajo na finančni položaj konglomerata kot celote ali katere koli od njegovih posameznih družb, je treba sporočiti koordinatorju ali zadevnemu pristojnemu organu takoj, ko je to izvedljivo.

Zbiranje informacij

27. Pristojni organi morajo zbirati informacije od subjektov, ki so pod njihovim nadzorom ter jih posredovati koordinatorju in drugim pristojnim organom, razen če je bil sklenjen poseben dogovor, da zadevne informacije od teh subjektov zbira drugi pristojni organ.
28. Koordinator mora voditi zahteve za informacije o finančnem konglomeratu. Koordinator in pristojni organi morajo zagotoviti, da se obstoječe regulativno poročanje uporablja v čim večji možni meri ter da se prepreči podvajanje poročanja.

Komunikacijski kanali

29. Pristojni organi in koordinator morajo preučiti uporabo vseh razpoložljivih komunikacijskih kanalov (vključno s sestanki kolegija, uradnimi dopisi, e-pošto, telefonskimi klici/video klici/konferencami in spletnimi platformami) ter se morajo dogovoriti, katere komunikacijske kanale je treba uporabiti za zbiranje in posredovanje informacij o finančnem konglomeratu. Pri posredovanju zaupnih in občutljivih informacij je vedno treba uporabiti zavarovan komunikacijski kanal. Zlasti morajo pristojni organi uporabljati varne spletne komunikacijske platforme, kadar so na voljo.

Komunikacija s finančnim konglomeratom

30. Koordinator je odgovoren za komunikacijo z nadrejenim podjetjem na vrh skupine ali, če nadrejenega podjetja ni, z nadzorovanim subjektom z največjo bilančno vsoto v največjem finančnem sektorju skupine. Pristojni organi morajo pred neposredno komunikacijo s tem nadrejenim podjetjem ali nadzorovanim subjektom obvestiti koordinatorja. Če zaradi izjemnih okoliščin predhodno obvestilo ni mogoče, morajo pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja obvestiti koordinatorja o naravi in rezultatu komunikacije.

Komunikacija v izrednih razmerah

31. Pristojni organ, ki ugotovi izredne razmere, ki vplivajo na nadzorovane subjekte finančnega konglomerata, mora opozoriti koordinatorja in druge pristojne organe, katerih

nadzorovani subjektivi lahko bili prizadeti zaradi teh razmer. Pristojni organi morajo tesno sodelovati, kadar koli je to potrebno, in si dejavno izmenjevati relevantne informacije. Koordinator mora zagotoviti, da so, kadar je to primerno, evropski nadzorni organi obveščeni o vseh relevantnih dogodkih v skladu s členom 18(1) uredb o evropskih nadzornih organih.

Naslov IV – Nadzorniška ocena finančnih konglomeratov

Ocena finančnega položaja finančnega konglomerata

32. Koordinator mora vzpostaviti dialog s pristojnimi nadzornimi organi za namene nadzorniškega pregleda in ocene finančnega položaja finančnega konglomerata. Ob upoštevanju strukture skupine, kot je bila ugotovljena med vzporejanjem, mora koordinator oceniti celoten profil tveganja finančnega konglomerata.
33. Koordinator mora zagotoviti, da dialog vključuje:
 - a) glavne šibke točke in pomanjkljivosti subjektov v finančnem konglomeratu, pri čemer mora posebno pozornost nameniti njihovim medsektorskim povezavam, in
 - b) vprašanja upravljanja tveganj in nadzora v zvezi s skladnostjo s kapitalskimi zahtevami, koncentracijo tveganj in poslov v skupini.

Ocena politik kapitalne ustreznosti

34. Koordinator in pristojni nadzorni organi morajo pregledati politike načrtovanja kapitala nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu. Pregled na ravni skupine mora upoštevati in temeljiti na podobnih analizah, ki so bile izvedene na sektorski ravni in na ravni posameznih subjektov.
35. Take ocene ne posegajo v zahteve glede kapitalne ustreznosti, kot so določene v sektorski zakonodaji, in ne smejo podvajati izračunov kapitalne ustreznosti finančnega konglomerata v skladu z delegirano uredbo Evropske komisije o dopolnitvi Direktive 2002/87/ES.⁴
36. Koordinator je odgovoren za oceno politik kapitalne ustreznosti konglomerata. Pri pripravi ocene mora koordinator upoštevati ocene takšnih politik, ki so jih predložili pristojni nadzorni organi.
37. Kar zadeva izračune kapitalne ustreznosti, se mora koordinator o izključitvi subjekta iz izračuna posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi; glej odstavek 58(a) teh smernic.

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 342/2014 z dne 21. januarja 2014 o dopolnitvi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za uporabo metod za izračun kapitalnih zahtev za finančne konglomerate (UL L 100, 3.4.2014, str. 1).

Ocena koncentracije tveganj

38. Pri izvajanju dopolnilnega nadzora koncentracije tveganja nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu se mora koordinator usklajevati s pristojnimi nadzornimi organi za spremljanje, kako lahko koncentracije tveganj povzročijo potencialne medsebojne negativne vplive v finančnem konglomeratu, nasprotje interesov in neupoštevanje sektorskih predpisov.
39. Ob upoštevanju strukture finančnega konglomerata bi se moral koordinator in pristojni nadzorni organi dogovoriti, ali je treba za učinkovito oceno koncentracije tveganj zahtevati informacije od nadzorovanih subjektov znotraj finančnega konglomerata za dopolnitev informacij, ki so že na voljo na podlagi zahtev v zvezi s poročanjem.
40. Izmenjava informacij med koordinatorskim in pristojnimi organi, lahko zajema naslednje podatke, če so ti na voljo:
- a) kako nadzorovani subjekt znotraj finančnega konglomerata upravljajo izpostavljenost tveganjem, ki medsebojno vplivajo na različne kategorije tveganj;
 - b) analiza in ocena pristojnih organov o notranjem poročanju in sistemih omejitev podskupin ali posameznih subjektov finančnega konglomerata;
 - c) koncentracije tveganj na medsektorski ravni, ki ne zajemajo koncentracij tveganj, ki so že bile ocenjene na čezmejni ravni v okviru posameznega sektorja.
41. Koordinator in pristojni organi se morajo obveščati o vseh nadzorniških aktivnostih ali ukrepih, ki so bili sprejeti od subjektov znotraj finančnega konglomerata v zvezi s koncentracijami tveganj. Koordinator mora biti v pripravljenosti, da olajša identifikacijo skupnih nadzorniških ukrepov na to temo.

Ocena poslov v skupini

42. Pri izvajanju dopolnilnega nadzora poslov v skupini nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu mora koordinator v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi spremljati, kako lahko posli v skupini povzročijo potencialne medsebojne negativne vplive v konglomeratu, nasprotje interesov in neupoštevanje sektorskih predpisov.
43. Koordinator in pristojni organi se morajo odločiti, ali bodo od nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu poleg informacij, ki so jih že zbrali v okviru obstoječega poročanja v različnih jurisdikcijah in sektorjih, zahtevali dodatne informacije, pri čemer je treba upoštevati strukturo finančnega konglomerata.

44. Koordinator in pristojni organi se morajo dogovoriti o:
- a) vrstah poslov v skupini, ki jih bodo nadzorovali, pri čemer morajo upoštevati strukturo finančnega konglomerata in opredelitev poslov v skupini iz člena 2(18) Direktive 2002/87/ES, in
 - b) pragih poročanja za posle v skupini, ki temeljijo na regulatornem kapitalu in/ali tehničnih rezervacijah.
45. Koordinator in pristojni organi se morajo obveščati o vseh nadzorniških aktivnostih ali ukrepih, ki so bili sprejeti do subjektov znotraj finančnega konglomerata v zvezi posli v skupini. Koordinator mora biti v pripravljenosti, da olajša identifikacijo skupnih nadzorniških ukrepov na to temo.

Ocena sistemov notranjih kontrol in postopkov upravljanja tveganj

46. Za potrebe ocene postopkov upravljanja tveganj in sistemov notranjih kontrol se mora koordinator usklajevati s pristojnimi nadzornimi organi.
47. Pristojni organi morajo koordinatorju predložiti relevantne informacije o njihovi oceni postopkov upravljanja tveganj in sistemov notranjih kontrol nadzorovanih subjektov (na posamični ali subkonsolidirani ravni), ugotovljenih pomembnih pomanjkljivostih in metodologijah, ki so bile uporabljene za izvedbo ocene.
48. Koordinator mora s pristojnimi nadzornimi organi obravnavati posamične ocene in skupno oceno, da se:
- a) oceni ustreznost sektorskega upravljanja tveganj in sistemov kontrol za zmanjševanje pomembnih tveganj konglomerata in ugotavljanje morebitnih kanalov širjenja negativnih vplivov ter
 - b) doseže usklajeno stališče vključenih pristojnih organov glede upravljanja s tveganji in sistemov kontrol finančnega konglomerata.

Naslov V – Nadzorniško načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v okviru rednega poslovanja in v izrednih razmerah

Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti

49. Po analizi, izvedeni v skladu z naslovom IV, mora koordinator v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi v vzpostavljen postopek kolegijev vključiti načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti za nadzor finančnega konglomerata.

50. Kadar obstajajo posebne postopkovne ureditve, opisane v odstavku 17, mora koordinator organizirati vsaj en fizični sestanek kolegija letno.
51. Če na dnevnem redu sektorskega kolegija ni posebnih točk v zvezi z dopolnilnim nadzorom, mora koordinator kot predsednik sektorskega kolegija vsaj enkrat letno povabiti predsednika drugega sektorskega kolegija ali, če sektorski kolegij ne obstaja, pristojne organe na sestanek kolegija, ki mu koordinator predseduje. Koordinator mora v dnevni red takšnega sestanka vključiti točke, ki se nanašajo na dopolnilni nadzor. Povabljeni pristojni organi iz drugih finančnih sektorjev morajo imeti možnost predlagati dodatne točke dnevnega reda za sestanek kolegija.

Usklajen akcijski načrt

52. Kadar je vzpostavljen le en sektorski kolegij, je treba nadzorniške dejavnostivezane nanadzor finančnih konglomeratov , vključiti v usklajen akcijski načrt tega kolegija. Točke, ki se nanašajo na dopolnilni nadzor, je treba ločeno označiti in navesti sklic na nadzorniške dejavnosti iz Direktive 2002/87/ES.
53. Če je na dnevni red sektorskega kolegija dodana posebna točka o nadzoru finančnega konglomerata, mora koordinator v posvetovanju s pristojnimi nadzornimi organi odločiti, ali bo za dejavnosti dopolnilnega nadzora pripravil ločen usklajen akcijski načrt. Kadar je nadzor finančnega konglomerata del sektorskega kolegija, mora biti usklajen akcijski načrt za finančni konglomerat poseben del usklajenega akcijskega načrta kolegija.

Delitev in prenos nalog

54. Koordinator mora ob upoštevanju obstoječih sektorskih predpisov voditi razpravo, ali in kako bi se morale deliti in prenašati naloge za namene izvajanja pregleda finančnega položaja finančnega konglomerata in druge naloge, ki so povezane z dopolnilnim nadzorom. Razprava naj biupoštevala način organizacije nadzorovanih subjektov in bilasorazmerna naravi, velikosti in zapletenosti finančnega konglomerata.

Načrtovanje za primer izrednih razmer

55. Obstoječe načrte za izredne razmere, pripravljenena sektorski ravni za namene sodelovanja organov v izrednih razmerah⁵, je treba posredovati vsem pristojnim organom, odgovornimi za nadzor nadzorovanegasubjektav finančnem konglomeratu, ki so v pristojnostikoordinatorja. Če načrt za izredne razmere obstaja le za en sektor, mora biti na voljo pristojnim organom, odgovornim za druge sektorje, kontaktne podatke teh pristojnih organov pa je treba vključiti v načrt za izredne razmere. Koordinator je odgovoren za vzdrževanje načrta za izredne razmere na ravni finančnega konglomerata.

⁵ Iz člena 114(1) Direktive 2013/36/EU in [člena 355 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. .../... z dne XXX o dopolnitvi Direktive 2009/138/EU].

Naslov VI – Postopki odločanja med pristojnimi organi

56. Naslov VI določa postopke, ki jih morajo pristojni organi upoštevati v različnih postopkih sprejemanja odločitev iz Direktive 2002/87/ES. Na podlagi njihove opredelitve iz Direktive so ti postopki sprejemanja odločitev razdeljeni v štiri glavne kategorije: postopki pri posvetovalnih procesih, postopki pri procesih odločanja, postopki pri vsakoletni oceni opustitev in postopki pri usklajevanju izvršilnih ukrepov.

Postopki, ki se uporabljajo pri posvetovalnih procesih

57. Posvetovalni procesi iz tega naslova so:

- a) posvetovalni proces, ki se izvaja v skladu s tretjim pododstavkom člena 6(5) Direktive 2002/87/ES;
- b) posvetovalni proces, ki se izvaja v skladu s prvim odstavkom člena 12(2) Direktive 2002/87/ES;
- c) posvetovalni proces, ki se izvaja v skladu z drugim pododstavkom člena 18(1) Direktive 2002/87/ES.

58. Pri posvetovanjih morajo pristojni organi upoštevati naslednje korake:

- a) pristojni organ, ki izvaja posvetovanje, mora jasno določiti vsebino posvetovanja, predlagano odločitev, utemeljitev in naravo odgovora, ki se pričakuje od pristojnih organov, s katerimi se posvetuje;
- b) najkrajše obdobje posvetovanja je dva tedna, ki ga koordinator lahko v nujnih primerih skrajša, razen če ni drugače določeno v dogovorih o koordinaciji, ki so bili sklenjeni znotrajsektorskega kolegija;
- c) če pristojni organ, s katerim se posvetuje, ne odgovori znotraj posvetovalnega obdobja, mora pristojni organ, ki izvaja posvetovanje, šteti, da navedeni pristojni organ nima ugovorov glede predlagane odločitve.

Postopki, ki se uporabljajo pri procesih dogovarjanja

59. Postopki dogovarjanja iz tega naslova so:

- a) postopek dogovarjanja v skladu s tretjim pododstavkom člena 3(6) Direktive 2002/87/ES;
- b) postopek dogovarjanja v skladu s členom 5(4) Direktive 2002/87/ES;

c) postopek dogovarjanja v skladu s členom 10(3) Direktive 2002/87/ES;

d) postopek dogovarjanja v skladu s členom 18(3) Direktive 2002/87/ES.

60. Pri postopkih dogovarjanja morajo pristojni organi upoštevati naslednje korake:

- a) pred sprejetjem dogovora mora koordinator voditi razpravo med pristojnimi nadzornimi organi, tako da organizira enega ali več fizičnih sestankov ali sestankov na daljavo (telekonferenca);
- b) ko je dogovor dosežen, ga je treba navesti v pisnem dokumentu, ki mora vsebovati zadostno utemeljitev dogovora. Dokument morajo podpisati koordinator in drugi pristojni nadzorni organi. V primeru nestrinjanja se mora koordinator na zahtevo katerega koli drugega zadevnega pristojnega organa ali na lastno pobudo posvetovati z ustreznim evropskim nadzornim organom. Kadar se posvetuje z evropskim nadzornim organom, morajo vsi pristojni organi pri sprejetju dogovora upoštevati njegov nasvet. Če eden ali več pristojnih organov zavrne dogovor, lahko drugi pristojni organi kljub temu sprejmejo dogovor med sabo, koordinator pa zadevnievropski nadzorni organ obvesti, da dogovor med vsemi pristojnimi organi ni bil dosežen;
- c) po potrebi lahko koordinator k sodelovanju pri pisnem dogovoru povabi nadzorne organe tretjih držav, in sicer na podlagi ocene enakovrednosti zahtev o zaupnosti, ki veljajo za nadzorne organe teh tretjih držav.

Postopki, ki se uporabljajo pri vsakoletni oceni opustitev

61. Pri izvajanju vsakoletne ocene opustitev, ki se uporabljajo pri dopolnilnem nadzoru, ter pregleda količinskih kazalnikov iz člena 3 Direktive 2002/87/ES in ocen na podlagi tveganja, ki se uporabljajo za finančne skupine v skladu s členom 3(9) Direktive 2002/87/ES, morajo pristojni organi upoštevati naslednje korake:

- a) za namen izvedbe ponovne ocene in pregleda morajo pristojni organi delovati v skladu z načrtom za nadzor, ki ga morajo sprejeti dovolj zgodaj;
- b) ponovno oceno in proces mora voditi koordinator, ki mora organizirati potrebne sestanke za izpolnitev zahteve;
- c) koordinator mora oceniti vire, ki jih bo potreboval, in jih sporočiti pristojnim nadzornim organom; koordinator in drugi pristojni nadzorni organi morajo viredodeliti v skladu z oceno koordinatorja;
- d) če ponovna ocena in pregled pokažeta, da bi bilo primerno spremeniti opustitve, količinske kazalnike ali ocene na podlagi tveganja, morajo pristojni organi uporabiti procese iz odstavka 60, da se doseže dogovor o teh spremembah.

Postopki, ki se uporabljajo pri usklajevanju izvršilnih ukrepov

62. Za usklajevanje izvršilnih ukrepov in nadzorniških aktivnosti, ki jih je treba izvesti v skladu s členom 16 Direktive 2002/87/ES za čimprejšnjo odpravo situacije, ko (i) nadzorovani subjektiv finančnem konglomeratu ne izpolnjujejo dopolnilnih zahtev iz členov 6 do 9 Direktive 2002/87/ES; ali (ii) ko pogoje izpolnjujejo, vendar je njihova solventnost vseeno ogrožena; ali (iii) ko posli v skupini ali koncentracija tveganj ogrožajo finančni položaj nadzorovanih subjektov, morajo pristojni organi upoštevati naslednje korake:

- a) postopek usklajevanja mora voditi koordinater, ki mora organizirati zadostno število sestankov za izpolnitev zahteve;
- b) koordinater mora oceniti vire, ki jih bo potreboval, in o tem obvestiti pristojne nadzorne organe; koordinater in drugi pristojni nadzorni organi morajo dodeliti zadostne vire v skladu z oceno koordinatorja.

63. Pri usklajevanju izvršilnih ukrepov je treba uporabljati procese za izmenjavo informacij, ki so opisani v naslovu III.

Naslov VII – Končne določbe in izvajanje

64. Te smernice se uporabljajo od datuma zahteve v zvezi s poročanjem na strani 3.